பௌஷ்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சம்ஸ்கிருத பாஷ்யத் திறன் - ஓர் ஆய்வு

ச.பத்மநாபன்[1] , ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்[2]

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

சிவாகம மரபின் தத்துவச் சிறப்பில் சிவாகமங்களின் ஞானபாதம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவை சிறப்பாக சைவசித்தாந்தத் தத்துவச் செறிவினை வெளிப்படுத்துவன. சிவாகமங்களின் ஞானபாத முதனூல்களுள் சிறப்பாக சைவசித்தாந்த தத்துவசாரத்தைக் கூறும் நூல்களின் வரிசையில் பௌஷ்கராகமம் முக்கியத்துவமுடையது. பௌஷ்கராகமம் பாரமேஸ்வரம் எனும் மூலாகமத்தின் உபாகமங்களுள் ஒன்றாகும். இப்பௌஷ்கராகமம் ஞானபாதத்தினை மாத்திரமே உள்ளடங்கலாகக் கொண்டது. தமிழில் சைவசித்தாந்த அஷ்டகத்தை எழுதிய சிதம்பரம் உமாபதி சிவாச்சாரியார் இப்பௌஷ்கராகமத்திற்கு சம்ஸ்கிருதத்தில் பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார். சம்ஸ்கிருத சைவசித்தாந்த மரபில் சிறப்பாக உரைவிளக்கத்திற்கு அஷ்டபிரகரணங்களிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறுவதோடு சிவாகமத்தின் சைவசித்தாந்த சார்பு நூல்களிலும் இப்பௌஷ்கராகமம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கி.பி 14ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார் இதற்கு சம்ஸ்கிருத பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார். சிவாகம பரிபாஷைகளுக்கு மேலாக சைவசித்தாந்த பரிபாஷைகளுடன் செறிந்த காரமுடைய பொருட்செறிவை உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சம்ஸ்கிருத பாஷ்யம் இப்பௌஷ்கராகமத்தை விளக்கிக்கொள்வதற்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது என்பதனை வெளிக்கொணருவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வின் பயனாக பௌஷ்கராகமத்திற்குரிய தனித்துவம் மிக்க கலைச்சொற்களிற்கான விளக்கங்களை எத்தகைய பின்னணியில் விளக்கம் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் சம்ஸ்கிருத மொழியில் எழுதிய பாஷ்யம் சுட்டிநிற்கின்றது என்பது வெளிக்கொணரப்படும். இந்த ஆய்விற்கான முதல் மூலமாக உமாபதி சிவாச்சாரியார் சம்ஸ்கிருத மொழியில் எழுதிய பௌஷ்கராகம பாஷ்யம் எனும் அம்பலவாண நாவலரது பதிப்பினையும், ஏனைய நூல்களைத் துணை மூலங்களாகவும் கொண்டு இந்த அய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இலக்கிய விவரண ஆய்வு முறையியல், வரலாற்று முறையியல், ஒப்பியல் ஆய்வு முறையியல் என்பன ஆய்வு முறையியல்களாக பயன்படுத்தப்படும். இந்த ஆய்வின் பெறுபேறாக சிவாகமங்களின் ஞானபாதத்தில் சிறப்பாக பௌஷ்கராகமம் ஞானபாதத்தில், சம்ஸ்கிருதத்தில் உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய பாஷ்யத்தின் திறன், சைவத்தமிழ் மரபிற்கு அதன் உள்ளடக்கத்தினை அடையாளப்படுத்திக் கூறும் தன்மையில் சைவசித்தாந்த தத்துவவியலாளர்களுக்கு பயன் பெறும் தன்மையுடையதாக விளங்கும்.

திறவுச்சொற்கள்: பௌஷ்கராகமம், வித்யாபாதம், ஞானபாதம், பாஷ்யம், ப்ரமாணம்.

[1] *சம்ஸ்கிருதத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.*
padmanaban@univ.jfn.ac.lk
[2] உயர் பட்டப்படிப்புக்கள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

சைவசித்தாந்த மரபில் புறச்சந்தானச்சாரியார்களுள் இறுதியானவராகச் சுட்டப்படுபவர் உமாபதி சிவாசாரியார் இவர் வைதிக மரபையும் சிவாகம மரபையும் ஒன்றுபடுத்தி வைதிக சைவமரபை நிலைநாட்டியவர். சிதம்பரம் தில்லைவாழ் அந்தணர் மரபில் போற்றப்பட்ட இவர் திருவாவடு துறையாதீனமரபிலும் போற்றப்படுகிறார். இவர் சைவசித்தாந்த மரபினை வலுவூட்டும் வகையில் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் தமிழில் எழுதிய நூல்கள் சைவசித்தாந்த மரபில் நன்கு அறியப்பட்டவை. இவர் சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதிய நூல்கள் வரிசையில் உமாபதி சிவாசாரியாருக்கு மறைஞானசம்பந்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட சிறப்புடையது பௌஷ்கராகமம். இப்பௌஷ்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய உரை மிகுந்த முக்கியத்துவமடையது. பாரமேஸ்வரம் எனும் மூலாகமத்திற்கு ஏழு உபாகமங்கள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்றே 'பௌஷ்கராகமம்' ஆகும். இவ்வாகமம் ஞானபாதம் எனும் வித்தியாபாதத்தை மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. எட்டுப்படலங்களையும் 951 சூத்திரங்கள் எனப்படும் சுலோகங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது. சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை மாத்திரம் விரிவுபடக்கூறுவது. இப்பௌஷ்கராகமத்திற்கு உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாஷ்யம் எனக் கூறப்படும் உரையினையெழுதியுள்ளார். அவ்வுரை பற்றிய சிறப்பினையும் தனித்துவத்தையும் உரைத்திறனையும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

உமாபதி சிவாசாரியார் பற்றிய வரலாற்று மூலங்கள்

உமாபதி சிவாசாரியார் தில்லைவாழ் அந்தணர் மரபில் ஸ்ரீ வத்ஸகோத்திரத்தில் சம்பு தீட்சிதருக்கும் கௌரிஅம்பாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் நான்கு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்தவர். ஸ்ரீமந்திரமூர்த்தி தீட்சிதரிடம் ஸ்ரீ வித்யோபதேசம் பெற்றவர். சபோய தீட்சிதரின் மகளான பார்வதீயை மணம்புரிந்த இவருக்கு ஸ்ரீமூல நாதர், விருஷபத்துஜர் எனும் இரு ஆண்பிள்ளைகளும் சுசீலா எனும் பெண்ணும் பிள்ளைகளாவார்.

தந்தையார் வழி தில்லை நடராஜரைப் பூஜித்த இவர் சிவிகையில் செல்லும் வேளை 'பட்ட கட்டையில் பகற்குருடு செல்கிறது' எனும் மறைஞான சம்பந்தரின் கூற்றினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவரது சீடரானார்.

உமாபதி சிவாசாரியாரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை சம்ஸ்கிருதத்தில் பார்த்தவன மாஹாத்மியம், சிவானந்த தீட்சிதருள் ராஜேந்திர பரமாஹாத்மியம், சிதம்பர ப்ரம்மயதியின் பதினைந்து சுலோகங்கள் என்பனவும் தமிழ்மொழியில் சந்தானாசார்ய புராண சங்கிரகம் எனும் நூலும் கூறுகின்றன.

காலம்

உமாபதி சிவாசாரியாரின் காலம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியுமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இவரது காலநிர்ணயத்தை சங்கற்ப நிராகரணம் பாயிரச் செய்யுள் கூறும் அதேவேளை இவரது காலம் கி.பி 1270 – 1315 என ஆய்வுகள் முடிவுசெய்கின்றன. (New Catalogus Catalogorum, Vol.II, 1966:383)

நூல்கள்

உமாபதி சிவாசாரியார் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல நூல்களையெழுதியுள்ளார். தமிழில் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்ப∴றொடை, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம், நெஞ்சுவிடுதூது எனும் சைவசித்தாந்த அஷ்டகநூல்களையும் கோயிற்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிகோவை, திருமுறை கண்ட புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராண சாரம், நாயன்மார் நட்சத்திரம், சிவஸ்தலநாமக்கலிவெண்பா, தேவார அருண்முறைத்திரட்டு, ஞானசரிதை எனும் ஞானசாஸ்திர பஞ்சகம் எனும் பதினெட்டு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

உமாபதி சிவாசாரியார் சதரத்தின சங்கிரகம், குஞ்சிதாங்ரிஸ்தவம், நடராஜத்வனி மந்திரஸ்தவம், நடேசதண்டகம், கல்பககணேச பஞ்சரத்னஸ்தவம் முதலான ஆக்க இலக்கியங்களையும், பௌஷ்கராகம ஞானபாதபாஷ்யம், ஸ்ரீருத்ரபாஷ்யம், சமகபாஷ்யம், வாளசம்ஹிதை மற்றும் கஷ்ஷணம் முதலான எட்டு சம்ஹிதைகளின் உரை, நடராஜ சஹஸ்ரநாம உரை, சிதம்பர யந்ரோத்தார உரை எனும் உரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

பௌஷ்கராகம பாஷ்யம்

சிவாகமங்கள், மூலசிவாகமங்கள், உபாகமங்கள் எனும் விரிவினையுடையவை. மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும், உபாகமங்கள் இருநூற்றேழுமாம். மூல சிவாகம வரிசையில் 26வதே பாரமேஸ்வரம் ஆகும். இவ்வாகமத்திற்கு மாதங்கம், யட்சிணீமதம், பாரமேஸ்வரம், புஷ்கரம், சுப்ரயோகம், ஹம்சம், சாமான்யம் எனும் ஏழு உபாகமங்கள் உண்டு. இவ்வேழு உபாகமங்களும் நான்காவதாகிய புஷ்கரம் என்பதே பௌஷ்கரம் எனும் ஆகமம் ஆகும்.

'புஷ்கரம்' என்றால் தாமரையாகும், இதிலிருந்து தோன்றிய தத்திதாந்தப் பெயரே பௌஷ்கரம் ஆகும். இவ்வாகமத்தை உமாபதி சிவாச்சாரியார் 'பௌஷ்கர சம்ஹிதா' என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

பௌஷ்கர சம்ஹிதை எனப்படும் இவ்வாகமம் எட்டுப்படலங்களையும் 951 சுலோகங்கள்/சூத்திரங்களையும் உள்ளடக்கியது. அதன்விரிவு வருமாறு

1. பதிபடலம் (76 சூத்திரங்கள்)
2. பிந்துபடலம் (61 சூத்திரங்கள்)
3. மாயா படலம் (64 சூத்திரங்கள்)
4. பசுபடலம் (170 சூத்திரங்கள்)
5. பாசபடலம் (98 சூத்திரங்கள்)
6. பும்ஸ்தத்திராப்படலம் (355 சூத்திரங்கள்)
7. பிரமாண படலம் (88 சூத்திரங்கள்)
8. தந்திராவதாரபடலம் (44 சூத்திரங்கள்)

என 951 சூத்திரங்களையுள்ளடக்கிய வித்யாபாதம்/ ஞானபாதம் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றது.

பௌஷ்கர சம்ஹிதாபாஷ்ய உரைத்திறன்

உமாபதி சிவாச்சாரியார் எழுதிய பௌஷ்கர ஸம்ஹிதா பாஷ்யம் சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரை 1925ல் கிரந்தலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவநாகரி லிபியில் 2015ல் பகுதி I என 1ம் 2ம் படலங்களும், 2019ல் பகுதி II என, 3ம் 4ம் படலங் களும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வுரையின் சாராம்சம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு என எவையும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

உமாபதி சிவாசாரியார் தமது உரைத்திறன் ஊடாக சிவாகம மரபினையும், சைவ சித்தாந்த அடிப்படைக் கொள்கைளையும் தாபிக்கும் சிறந்த புலமைத்துவம் உரைத்திறனூடாக வெளிப்படுகின்றது. இதற்கு பின்வரும் பகுதிகளை உதாரணமாக நோக்கலாம்.

01. 1வது படலத்தின் 5ம், 6ம் சூத்திர உரையில் ‘ஞானம் பெறத்தக்க அதிகாரிகள் யாவர்’ என்பதனை நிருபிக்கும் திறன் (பௌ.ஆம் பக்.4-11)
02. 1வது படலத்தில் 8வது சூத்திரம் பதிமுதலான ஆறு பதார்த்தம் எனும் விளக்கம். (பௌ.சம்.13,14)
03. மாயாலட்சணம் (பௌ.க.1.11) பக்.15, 16)
04. பசு லட்சணம் (பௌ.க.1.11) பக்.16, 17)
05. பாச லட்சணம் (பௌ.க.1.13) பக்.16, 17
06. பதி லட்சணம் (பௌ.க.1.16) பக்.19, 20
07. பதியின் நிலைகள் (பௌ.க.1.93) பக்.55 – 64
08. 2வது படலமாகிய பிந்துபடலத்தில் பிந்து என்பது குண்டலினீ என விளக்கப்படு கின்றது. (பௌ.க.2.1) பக்.81, 82

09. குண்டலினீயின் ஸ்வரூபம் (பௌ.க.2.11) பக்.95, 96
10. மாயையின் ஸ்வரூபம் பௌ.க.12.2) பக்.119, 121)
11. பசுவின் சாமான்ய லட்சணம் (பௌ.க.4.1) பக்.149, 150)
12. பசு - விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனும் நிலை (பௌ.க.4.3, 6) பக்.150, 151)
13. பசுபடலத்தில் 40வது சூத்திர உரை விரிவுபட தீட்சையின் இயல்பும் அதற்கான விரிவுகளையும் தெளிவுபடுத்துகிறார். (பக்.166 – 175)
14. முக்தி எனும் நிலை (ப.238)
15. பாச லட்சணம் (6வது படலம் 2) பக்.304, 5
16. புருஷன் என்பதன் லட்சணம் (7, 1) பக். 351, 352
17. ‘பிரமாணம்’ நான்குவகை (8.1-4) பக். 510 – 516
18. சாஸ்திரங்கள் நாதரூபமானவை (ப. 570)

என மிகச் சுருக்கமாகவும் உரைத்திறனை விளங்கிக் கொள்வதற்கான உதாரணங்களுக்கான சான்றுகளாகவும் கூறலாம்.

உமாபதி சிவாசாரியார் தமது பாஷ்யத்தினை சில விடயங்களில் மிகச் சுருக்கமாகவும் சில விடயங்களில் மிக விரிவுபடவும் எழுதித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளமை சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. உமாபதி சிவாசாரியர் பௌஷ்கராகமத்திற்கு உரையெழுதுவதன் நோக்கம் சைவசித்தாந்தம் ஏனைய சாஸ்திரங்களுக்கு முரணானதல்ல என்பதை நிறுவுவதாகும். மேலும் சைவத்தின் மேன்மையைத் தமது பன்முக ஆளுமையால் பாஷ்யத்தினூடாக நிறுவும் திறன் தனித்துவமானது. இதற்கு ஒரு பகுதியினை மாத்திரம் உதாரணமாக நோக்கலாம்.

(மூ.) ௬௬. [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௬௬)

௬௭. [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௬௭)

௬௮. [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௬௮)

(வ்யா.) [illegible]

நிறைவுரை

உமாபதி சிவாசாரியார் தமிழிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் பல்வேறு நூல்களை ஆக்கி யுள்ளார். இவர் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தின் மேன்மையினை வலியுறுத்த உரையெழுதிய நூல்களுள் மேன்மையானதே 'பௌஷ்கர சம்ஹிதா பாஷ்யம்' எனும் நூலாகும். தமது சிவாகம மற்றும் சாஸ்திரம் சார்ந்த புலமையினையும், மொழியாளுமையினையும் சைவ சாஸ்திர புலமையினையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு சிவாகமப் பிரமாணங்களை முதன்மையாகக் கொண்டு பிறமதக் கொள்கைகளை நிராகரித்து சைவசித்தாந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஸ்தாபிக்கும் சிறந்த புலமையினை பௌஷ்கர சம்ஹிதா பாஷ்யத்தினூடாக இனங்காண முடிகின்றது.

உசாத்துணை

ஸ்ரீமத் பௌஷ்கர சம்ஹிதை (ஞானபாதம்), (1925) உமாபதி சிவாசார்ய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பாஷ்ய ஸஹிதம், அம்பலவ நாவல ஜ்ஞான சம்பந்த பராசக்தி ஸ்வாமிகள் (பரி.) சிதம்பரம் (கிரந்தலிபி)

Ganeshan, T., (Ed.) (2015) **Pauskaragama Jnanapada** National Mission for manuscript New Delhi (part I)

Ganeshan, T., (Ed.) (2019) **Pauskaragama Jnanapada** National Mission for manuscript New Delhi (part II)

Ramachandra Sarma, K. (Ed.) **Pauskaragama** The Adayar Library and Research Center, Madras.

Janaki, S. S., (Ed) (1996) **Sri Umapathi Sivacharya, His Lifeaworch and Contribution to Saivism,** The Kuppuswamy Sastri Research Institute, Chennai.